

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 8 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se pošilja do odpovedi. — Deležniki Katoliškega tiskovnega društva „dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 v. — Uredništvo: Koroška cesta št. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo Koroška cesta št. 5, sprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petitive za enkrat 15 v, za dvakrat 25 v, za trikrat 35 v. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede popoldne. Nezaprte reklamacije so poštnine proste.

Mir ljudem . . .

Mir, sveti, božji mir nam obetajo božji krilateci iz nebeških višin. Ne donašajo nam ga, ampak samo obetajo, ako sprejmemo Odršenika v svojo sredino, v naša srca.

Iz Ptujja prihaja že več let „Štajerca“, ki vedno napada katoliške moče posvetnega in duhovskega stanu, češ, ne dajo nam miru. Da, ti moče se branijo „Štajerca“, ker vedo, da za njim stojijo ljudje, kateri v srcu nimajo nobene vere, ki ne mislijo na Odršenika in njegove nauke, ampak na svoje koristi. Ti za „Štajercem“ skriti moče ne morejo in nočejo dati svetega, božjega miru našemu ljudstvu, zato se jih branimo. Mi hočemo pravi, trajni mir, zato odklanjamo ljudi in načela, ki nam ne morejo donesti sreče.

Ptujskemu „Štajercu“ se je pridružil sedaj nov list v Celju, imenuje se „Narodni list“. Že glede njegovega programa je bilo naznanjeno, da bo hodil po ovinkih s svojo stranko. Torej neodkrito, potuhnjeno in hinavsko. Pošten list hodi po ravnih potih z odkritim programom. Končni cilj nove stranke je, vse, kar katoliško misli in čuti, izriniti iz javnega življenja. Toda tega še noče vselej javno priznati, to se je naznanjalo le pri zaprtih vratih. Mladi advokatski kandidati so vzeli to nalogo v roke, naslanjati se hočejo na liberalni del učiteljstva, polagoma upajo po ovinkih ljudstvo dobiti zase, no in potem mislijo, da zavzame našemu ljudstvu pod advokatsko-učiteljsko komando mir in srečo.

Tudi s temi ljudmi ne moremo imeti mira. Vsi, ki ljubijo narod, so poklicani delovati med njim, zato niso izbrani morda samo liberalni advo-

katje in učitelji. V slogi vidimo jamstvo sreče in miru za spodnještajerske Slovence, zato pa odklanjamo vodstvo liberalnih usiljencev, ki nočejo sreče narodove, ampak svoje lastne koristi.

Složno z vsakim, mir vsakemu, ki je dobre volje, ki hoče zares ljudstvo osrečiti, a tudi boj vsakemu, ki mu hoče vzeti vero ali narodnost ali pa ga gospodarsko izkoriščati.

Mir ljudem, ki so dobre volje!

V obrambo naše živinoreje.

Mesta in tovarniški kraji v zadnjem času odločno zahtevajo, naj se odprejo meje tuji živini, da pade cena naši živini in valed tega tudi mesu. Kaj je njim do tega, če kmečki stan dobro ali slabo stoji, da le oni dobro živijo.

V tem času je treba vsakemu, ki ljubi kmečki stan, se postaviti v bran živinorejcev. To je storil v državnem zboru tudi zastopnik pete skupine, dr. Ant. Korošec. Ne sovražijo ga zastopniki slovenski liberalci in štajerčijanci, kajti vsi ti so ali meščani ali pa z njimi drže, a tudi kmetje vedo, da je dr. Korošec brezpogojno njihov zagovornik, za to ga tudi cenijo in ni jim še bilo žal, da so ga v hudem boju izbrali svojim zastopnikom. Ali ne čutimo sedaj neke krepke srpe, katera vleče skozi celo javno življenje našega kmečkega stanu in ali ne slišimo ravno sedaj odločno kmečkih besed iz ust poslancev, kakor jih preje nismo bili vajeni?

Zadoji ponedeljek dne 17. t. m. se je obrnil g. dr. Korošec z naslednjimi besedami do poljedelskega ministra:

„Žitne cene so skrajno nizke; vinogradi so uničeni po trtni uši in raznih boleznih; valed tega se je v slovenskih deželah zadnjih deset let še edino nekoliko izplačala živinoreja ter toliko pomagala, da naše poljedelsko prebivalstvo ni natančno in popolnoma gospodarsko propadlo.

S tem večjim nemirom opazuje torej sedaj naše prebivalstvo, ki se bavi z živinorejo, strastno agitacijo mesarjev in onih, ki redno uživajo meso, katera agitacija meri na to, da se odprejo meje za živino iz Srbije, Romunije ter Rusije; ako bi se to zgodilo, bil bi to smrtni udarec za naše poljedelstvo. Posebno bi pomenjala taka otvoritev mej za naše južne dežele največjo in trajno škodo.

Število živine v slovenskih deželah nikakor ni majbno in postaja zraven še z vsakim letom večje. V naših slovenskih krajih o pomanjkanju živine ne moremo govoriti, nasprotno, na živinske sejme prihaja vsakokrat toliko živine, da ne najde dovolj kupcev.

Če pa je v prestolnih mestih in večjih tovarniških krajih zares pomanjkanje mesa, potem se naj ne odpirajo meje, ampak se naj poskrbi, da bo naša domača živina prišla tudi na večje živinske trge.

Pač pa je želeli, da obrača poljedelsko ministristvo poboljšanju živinoreje in njeni razširitvi več pozornosti in da v tem oziru s poukom in denarjem priskoči živinorejcem po slovenskih deželah na pomoč.

Podpisani si torej usojajo staviti na gospoda poljedelskega ministra vprašanja:

- 1.) Ali hoče še nadalje z istim povdarkom nasproti balkanskim državam in Rusiji zastopati naša kmečke koristi z ozirom na živinorejo?
- 2.) Ali je voljan, olahkočiti južnim deželah, da pride njihova živina na večje živinske trge?
- 3.) Ali je pripravljen, v slovenskih deželah pospeševati živinorejo še z večjo skrbjo?

Mislimo, da bodo vsi slovenski kmetje veseli besed, ki jih je izrazil v imenu slovenskih kmetov g. poslanec poljedelskemu ministru.

„Narodna“ stranka in ljudska šola.

Dne 2. decembra so imeli strokovnjaki v šolstvu šesturno posvetovanje v Celju o ljudski šoli. Bilo je to posvetovanje, kakor trdi „Nar. list“, temeljito, katerega so se udeležili „izkušeni“ strokovnjaki. In

LISTEK.

Ukanjeni žid

Poslovenil A. J.

Med dobrosrčnimi hribovci se nahaja marsikateri porednež, ki jih ima pošteno za ušesi in ki ga srčno veseli, ako more kakega širokoustneža malo za nos voditi. Tak porednež je bil tudi Zvitovnik iz Pohorja. Bil je nad vse priden in pošten mož, a bil je izredno vesel, če je mogel koga »nafarbat«.

Zvitovnik se je že večkrat jezil nad nekim sitnim židom, ki je kupoval kmetije in jih potem razkosal, ter tako okraju že mnogo škodoval. »Ko bi te le mogel dobiti,« si misli naš šaljivec vsakokrat, ko vidi nadležnega žida. In res, žid se nekega dne vjame v Zvitovnikove zanjke.

Zvitovnik sedi nekoč v gostilni, ko opazi, da prihaja požrešni žid. »Le počakaj, ptiček,« si misli Zvitovnik. »Danes boš enkrat obsedel.« Nato se vsede v kot in napravi prav čemeran obraz. Žid pride, se vsede k mizi in se začne takoj razgovarjati z Zvitovnikom o vremenu, o pivu, o slabih časih itd. Zvitovnik mu odgovarja kratko in godrnja v enomer zraven.

»Danes si pač z levo nogo vstal,« reče žid, »ker si tako čemeran in siten. Kaj pa ti je? Ali potrebuješ denarja?«

Zvitovnik se zareži nad židom, rekoč: »Pojdi, spaka! Mir hočem! Od tebe ne zahtevam ničesar.«

»Ali sem ti že kdaj kaj storil, da se tako huduješ nad menoj,« začne zopet žid. »Povej mi vzrok svoje žalosti in nevolje, znabiti ti morem pomagati. Jaz sem sicer žid, pa pošten. Sem že mnogim pomagal v vsaki sili. Saj imam tudi jaz srce v prsih, kakor vsak kristjan.«

»No ja,« mrči Zvitovnik, »to mora človeka že jeziti. Konj mi je poginil, tele sem moral zaklati, krompir so mi pokradli, hlapeci in dekletke mi delajo sitnost za sitnostjo, žena mi boleha . . .«

»Kaj pa se toliko mučiš,« mu poseže žid v besedo. »Otrok nimaš, za koga se torej toliko trudiš? Prodaj posestvo, pa bo konec jeze in žalosti! Plačam ti drago, kakor noben drugi.« In zdaj prisede nadležni žid k Zvitovniku in mu govori celo uro na srce. Kmet se drži junaško. Počasi se Zvitovniku razvedri lice, kar žid smatra kot dobro znamenje.

Končno reče naš kmet: »Prav imaš, žid. Zakaj bi se jaz ubijal zastopaj. Prodaj mi svoje posestvo, pa to ti povem, dobro ga moraš plačati. Le pomisli, tako posestvo, kakor je imam jaz: lepe njive in dobri travniki, nova hiša in pa ta živina, ki jo imam, to je že nekaj vredno. Poslušaj enkrat,« nadaljuje Zvitovnik in napravi prav neumen obraz, »jaz imam rad kaj posebnega! Dam ti svoje posestvo, če mi plačaš za vsako živo stvar, ki je moja lastnina, 20 vinarjev. Polja in poslopja dobiš potem povrh.«

Židu se razjasni lice. »To je kupčija,« si misli, »tega neumnega kmeta bom enkrat pošteno namazal. Le hitro skleni pogodbo, preden ta kmečki neumnež začne računati.«

»Čudna kupčija to,« reče žid Zvitovniku »Tega menda resno ne nameravaš.«

»Zakaj ne,« odvrne Zvitovnik in se dela neumnega kolikor more. »To je moja dobra, premišljena volja.«

»Pa uši, bolh, mišij, muh, polzev, stenic in druge golazni ne smeš šteti,« odgovarja žid.

»Gotovo ne,« pravi Zvitovnik. »To grdobijo dobiš vso navrh. Štela bova samo živalice, ki prinašajo korist. Izmed teh živalic pa ne smeš nobene izvzeti. In štelo se bo natančno.«

»Da, da,« pritruje žid, »koristne živali bova čisto natančno štela in zaračunila.«

»Velike in male, stare in mlade,« še doda kmet, »sploh vse, kar daje kako korist. Seveda tudi golobi se natančno preštejejo,« še dostavi Zvitovnik, da bi ukanil žida.

»Naj bo,« odgovori žid. »In zdaj greva k notarju, da napraviva pismeno pogodbo.«

»Dobro!« odvrne kmet, »pa 2000 kron mora vsak od naju poprej položiti kot jamščino. Kateri izmed naju odstopi od pogodbe, izgubi 2000 kron.«

»Velja!« zakriči žid ves vesel in mu udari v roko. Še isti dan gresta k notarju. Žid se trudi, da bi pogodbo dobro in varno naredil. Notar se kar čudi izredni kupčiji in svari Zvitovnika, naj si celo stvar še dobro premisli: »Pazi, Zvitovnik; ne zaupaj preveč židu! Glej, da te ne ukane!« Pa zviti kmet ostane pri svojem, rekoč: »Ne bojte se! Le pomislite, koliko živine imam na svojem posestvu!«

Današnji številki je priložena „Božična priloga“.

dne 8. dec. so prebrali svet s svojimi sklepi. Seveda ne z vsemi, kajti nekateri morajo iz političnih razlogov ostati začasno "tajni". Mi naše mlade rojake v njih lastnem interesu opozorimo, da bi najbolje za nje, da tudi ostali sklepi ostanejo njih sladka tajnost ne samo začasno, ampak za vedno, če so taki, kakorini so objavljeni glede nemščine na ljudskih šolah. Kar se tiče nemškega jezika v ljudskih šolah, nemških šol po Slovenskem, utrkivističnih šol, je stališče "Nar. stranke" pravilno. Obžalovati pa moramo, da čitamo v "Nar. listu", glasilo "Narodne stranke", sledeče stavke: "V ostalem pa narodna stranka v nčenju nemščine nikakor ni nasprotna, ampak izraža svoje mnenje, da je dobro, ako se v primerni obliki ugoti ljudstvu glede želje, da se otroci naučijo tudi nemškega jezika." "Narodna stranka" izjavlja na podlagi izjav izkušenih strokovnjakov, da se po sedaj za slovenske šole na Štajerskem veljavnem nčenju naštir in nčenju redni slovenski otroci v slovenskih šolah lahko do osmega šolskega leta naučijo nemščino popolnoma (!), ako se nemški jezik od tretjega šolskega leta naprej poučuje po novem tako zvanem analitičnem načinu na podlagi Schreiner-Baxjakovih vadnic." Ako bi bilo to res, da bi se mogli slovenski otroci v ljudski šoli popolnoma naučiti nemščine, rešeno bi bilo marsikatero vprašanje na Sp. Štajerskem, tako na pr. vprašanje o slovenski narodnosti, (če 50 let bi ne bilo od nas ne duha ne sluha), rešeno bi bilo vprašanje glede nemškega jezika na srednjih šolah po Slovenskem in glede univerze. Slovenski učni jezik na srednjih šolah je v sedajšnjih razmerah le neka bergla, a jako potrebna bergla, ki postane pa nepotrebna, kakor hitro bodo znali nčenci ljudske šole nočem reči popolnoma, ampak le deloma nemški. Slavna komisija je brskone tudi sama čutila, kaka nevarnost proti slovenski narodnosti, ko bi se otroci v ljudski šoli popolnoma nemški naučili. Pravi namreč: Z geslom "več nemščine" mora iti tudi vzporedno klic "več narodne zavesti in več narodnega ponosa". Ti gospodje zahtevajo tedaj od priproste ljudstva narodno zavest in narodni ponos, ko ga vendar sami niti trobice nimajo, sicer bi ne bilo mogoče, da bi bili take predloge stavili.

Mi ostanemo mirni, ker prav dobro vemo, da se slovenski otroci v ljudski šoli ne more nemščine popolnoma naučiti, niti po analitični niti po kaki drugi metodi. Toliko poznamo tudi mi razmere. Mi nismo proti temu, da se tudi nemščina uči v ljudskih šolah. A obsoditi moramo Nar. stranko, ki priprosto ljudstvo s takimi obljubami mami ter tako podpira težnje "Štajerske" stranke. In to bi naj bili narodni voditelji? Kako pogumno in možato je bilo še lanskega leta postopanje dr. Hrašoveca v Zalcu, ko je javno in jasno in odkrito povedal, kako stališče morajo narodni Slovenci vseh stanov zavzemati glede na poduk in odgojo v naših šolah. In naši mladi?!

Politični ogled.

Državni zbor je po 14 dnevem odmoru z dnji ponedeljek zopet začel zborovati, da reši začasni proračun za prvo polovico prihodnjega leta. Toda predlog za proračun je bil zastavljen z mnogimi nujnimi predlogi in še le v tork se je posrečilo vladi, da je naredila pot proračunu. Toda bolj kakor na poslansko zbornico, obračajo se sedaj vseh oči na gospodsko zbornico, katera se še vedno

braui sprejeti splošno in enako volilno pravico. Danes v četrtek se bo odločila usoda volilne pravice v gosposki zbornici. Kakor se sliši, bo ljubljanski škof J. gluh govoril za splošno in enako volilno pravico ter ugovarjal proti temu, kakor da bi bilo versko stališče edino le za množinsko volilno pravico mogoče.

Deželni zbor štajerski bo sklican bržčas za dne 27. t. m. na tridnevno zasedanje, da reši začasni proračun in da izvoli deželnega odbornika namesto ministra Deršatija. — Slovenski poslanci se, kakor slišimo, suidejo dne 27. t. m. ob 9. uri predpoldan na klubovo posvetovanje.

Za slovenske pravice na Koroškem. Dr. Ploj se je v državnem zboru pritožil, da na železnični pregi Svetnavas—Borovlje na postajah Podgora in Borovlje ni slovenskih napisov.

Poljedeljsko ministrstvo. Za sekcijškega šefa v poljedeljskem ministrstvu je imenovan Vencel vitez Zaleski, dvorni svetnik pri namestaji v Galiciji.

Katoliška cerkev na Francoskem. Strast oslepi posameznega človeka, strastno sovraštvo oslepi tudi cele vlade, da pozabijo vse, kar nas uči zgodovina in skušnja tisoletij. Francoski prostozidarji, smrtni sovražniki katoliške cerkve, so sklenili zatreti katoliško cerkev. Dobili so v svoje roke državno krmilo ter v zadnjih letih začeli izdajati postavo na postavo zoper katol. cerkev. Redovnike in redovnice, te najbolj požrtvovalne francoske domoljube, so pogнали v tujino ter pograbili samostane in njihovo imetje. Računali so prej narodu, koliko sto milijonov denarja bo s tem pridobil: pri draženih prodajah pa so razmetali vse tako, da včasih ni ostalo niti par sto frankov, kajti vse je šlo v žep uradnikov in umazanih spekulativ. Prej so samostani vzdrževali velike šole in bolnišnice, ki niso države ničesar stale: vse to je šlo — ne v last naroda ali države, ampak tuintam po cunitvah in prodajah še s duijski stroški niso bili poravnani. — Pa to ni bilo dovolj. Trebalo je konfiscirati ali pobrati tudi cerkve in njihovo premoženje, duhovnikom pa prepovedati opravljati službo božjo: le če naznanijo vsako opravilo oblasti, kakor se mora naznaniti vsako drugo zborovanje, se sme služba božja vršiti, ako je oblast ne prepovedal. In ker si država kratkoma prisvoji cerkve in cerkvena poslopja, oziroma jih izroči občinam, morajo škofje in duhovniki zapustiti svoja stanovanja. Katoliška cerkev teh postav očividno ne more sprejeti in pripoznati, ker so proti božjim in naravnim zakonom in proti vesti; zato tudi ne bo naznanjala službe božje in se ne bo umaknila, dokler je s silo ne preženejo. Z dnem 12. t. m. so stopile te postav v veljavo, in s tem dnem se je začelo pravo proganjanje kristjanov na Francoskem. Duhovnike, pred vsem škofo tiražo z vojaško silo iz njih stanovanj, po cerkvah se klati poleg policijskih paznikov vsakovrstna drubal, da dela nered, verno ljudstvo pa se zbira krog svoje duhovščine. In tako se danes še ne da reči, kako daleč se bodo te razmere razvijale. Samo eno je gotovo, da čez več ali manj časa se bodo ob Petrovi skali razbile tudi najbolj trde glave njenih sovražnikov in bodo oslabele njihove moči. Francosko ljudstvo pa bo prepoznalo svojo krivdo, da se toliko časa ni zadosti udeleževalo političnega dela, volitev itd. Kajti le v silo te nebržnosti so dobili sovražniki cerkve tako moč in pogum. Ko pa se narod enkrat zave svojih pravic in dolžnosti, pa bo tudi p. metel s temi paganskimi maliki na vladah sedel!

Zvitovnik se za ta pogajanja med židom in ženo niti ne zmeni. Roke vtakne v žep, gleda skozi okno in mirno žvižga. Čez nekaj časa vzame velik kos žvepla in se igra z njim. »Kaj pa hočeš početi z žveplom?« vpraša konečno žid.

»Čebele bom pomoril,« odvrne mirno Zvitovnik, »drugače jih ne morem šteti.« Žid pri teh besedah osupne in postane trd kakor kamen.

»Koliko panjev imaš,« jeclja dalje žid.

»Samo 150,« pripomni Zvitovnik hudomušno. »In če je v vsakem košu 5000 čebel, potem jih je vsega skupaj 750.000. In za vsako čebelo 20 vinarjev, znese to 150.000 kron. Zraven se prišteje prejšnjih 180 kron, potem dobim jaz za posestvo 150.180 kron.«

Žid se peni od jeze in kmalu zapusti Zvitovnikovo hišo. Zvitovnik pa stoji pred hišo in se mu smeji. 2000 kron je pretkani žid izgubil in pripadle so Zvitovniku. Ob enem je bil cel okraj rešen nenasitne pijavke, kajti žid jo je takoj odkuril od tam, ne da bi se bil še kdaj zopet prikazal.

Razne novice.

* Cenjenim naročnikom javimo danes veselo vest: "Slov. Gospodar" bo prihodnje leto izhajal zopet v mnogo večji obliki, kot dosedaj, bo tiskan na boljšem papirju, in ko tiskarna v par tednih dobi nove stroje, bo tudi tisk sam veliko lepši in prijetnejši. Storili bomo vse, da bomo cenj. naročnike z listom zadovoljili. Naročnina pa ostane tudi za naprej ista, kot doslej.

Da cenj. naročniki lahko brezplačno pošljejo naročnino, t. j. da si prihranijo poštino, prejmejo z današnjo številko poštne položnice. Da jo bo vsakdo lahko pravilno izpolnil, podamo na prvem mestu med inserati vzorec, kako jo je izpolnil Ivan Malek. Opozarjamo na to, da se na položnici ne sme nič radirati, ampak če je kaj napačnega, prečrtati. Datum mora biti od tega dne, ko se na pošti vplača denar. Kdor nam hoče obenem še kaj pisati, sme to storiti na zadnji strani položnice, kjer je prostor za dopisovanje, samo da mora tam prilepiti znamko za 5 vin. Ker pošljemo položnice vsem naročnikom, prosimo tiste, kateri so naročnino že plačali, da pridobijo vsaj enega naročnika, ki naj porabi poštne položnico. Torej na agitacijo za Vaš kmečki list!

Vesele božične praznike vsem našim prijateljem!
Uredništvo.

* Slov. kmečka zveza. Za ustanovni shod kmečke zveze se delajo že pridno priprave. Kmetje iz vseh strani navdušeno pozdravljajo svojo organizacijo!

* Naš rojak g. Mih. Papež, policijski nadkomisar v Gradcu, je imenovan za policijskega svetnika.

* Š šole. Deželni šolski svet je izrekel priznanje v pokoj stopivšemu nadučitelju Matiji Šumer za njegovo dolgoletno plodno delovanje. — Stalno je nastavljena začasno učiteljica gđ. Marija Jurko v Artičah.

* Sejmi na Štajerskem meseca januarja 1907: 2. v St. Jurju ob južni železnici; pond. po sv. treh kraljih pri Novi cerkvi, v Šmarju blizu Celja; četrto nedeljo po božiču v Marenburgu; 5. konjaki selena v Konjicah; 11. v Planini; 14. pri sv. Filipu v Versah; 17. v Kapeli pri Brezicah in v Petrovčah; sv. Boštjana dan pri sv. Andražu (pri Ptju), v Arnu pri sv. Mohorju (Podčet. kom.), v Bučah in Vrenski gorici; sv. Neže dan na Tehurjih; sv. Vincenca dan v St. Ilju in v Mozirju; sv. Pavla dan v Gomilaici, v Artičah in v Slov. gradu; štirinajst dni pred pustom v Ponikvi; 25. v Studenicih; 29. v Rajbenburgu, v St. Jurju ob Taboru za živino in blago; 31. v Dobovi. V Celju je vsak prvi ponedeljek v mesecu in v Ptju vsako prvo in tretjo sredo v mesecu.

* Iz liberalne stranke. Zvedeli smo nekatere zanimivosti o notranjem duševnem razpoloženju ne katerih novih liberalnih strankarjev. Vprašujejo so, zakaj so osnovali pravzaprav novo stranko? Če je hotel dr. Kukovec, dr. Stiker, dr. Karlovšek že dosedaj narodno delati, kdo jim je branil? Politično društvo "Naprej" je bilo v njihovih rokah, vsa druga društva so jim bila tudi na razpolago, a vendar niso nič storili. Seveda "Posojilnica" je bila nedostopna. Hoteli so torej postaviti ne narodni delavci, ampak narodni "voditelji". Prav ste rekli v zadnje številki, da ima samoljubje in častihlepnost pri ustanovitvi nove stranke velik delež! In ali ni to skrajno žalostno, da se iz osebnih ozirov ruši slega in mir med štajerskimi Slovenci? Liberalnim strankarjem ni za narodnost, sicer bi ne raznali tako lahkomišno za osebne težnje. To je treba pribiti, da bo zgodovina vedela, kdo je grobkop slovenske narodnosti na Štajerskem.

* Stranka liberalnih učiteljev. Piše se nam: Zelo nas je osunnilo, ko smo čitali, da se je v posebnem velikem številu udeležilo učiteljsko ustanovnega shoda liberalne stranke. Slavno učiteljsko va, da je naše ljudstvo katoliško in da noče nič vedeti o liberalizmu, vključ temu se pridružuje novi liberalni stranki. Za to ni čudo, da je ljudstvo že kar krstilo novo stranko učiteljsko stranko. Mislil, da ne bode vse učiteljsvo šlo na limanice nekaterim celjskim "streberjem", za to je po mojem mnenju boljši naslov: Stranka liberalnih učiteljev. Po njih si hočejo liberalni advokati ustanoviti svojo moč med kmeti!

* Celjska "Domovina" z dne 14. decembra je neizmerno huda in se krega na vse strani. Zagovarja na pr. imenovanje g. B. Kuneja revizorjem

Zvitovnik in žid položita vsak 2000 kron kot jamščino. Na to gresta na Zvitovnikovo posestvo štet koristne živali. Kmalu se je cela reč preračunila. »10 konjev 2 K; 60 glav goveje živine je 12 K; 400 ovac je 80 K; 80 kokoši je 16 K; 150 rac je 30 K; 200 golobov je 40 K; vse skupaj znese 180 kron,« kriči zmagoslavno žid. Zvitovnik se dela obupnega ter se praska za ušesi.

»Posestvo je moje! Posestvo je moje!« se raduje žid in skače po sobi. Zvitovnica se začne jokati; zdelo se ji je, da je njen mož napravil vendarle neumnost. In ko je videla skakajočega in juckajočega žida, je bila v svojem prepričanju še bolj potrjena. Zato je jokala vedno bolj in bolj. Začela je že grdega žida prositi, naj je vendar ne odžene od hiše in iz posestva, naj vzame rajši položenih 2000 kron. Pa žid noče o tem ničesar slišati. Smeji se in se norčuje: »Takemu neumnemu kmečkemu oslu se čisto prav zgodi. Zakaj se ni učil misliti in računati.« Ko se Zvitovnica vedno bolj joče in jadicuje, obljubi požrešni žid, da hoče izplačati 400 kron mesto 180 kron, več pa vinarja ne.